7/1/03

శ్రీమాతను గురించిన ప్రత్యేక సంచిక

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2003

శ్రీమాత

6/1/2003

125 వ జన్మదిన మహోత్సవ సంచిక

(21 ఫిబ్రవరి 2003)

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

అనుబంధం

The Mother (self-portrait)

ఉపోద్ఘాతము

శ్రీమాతను గురించి మొదట్లో ఎవరికీ ఎక్కువ తెలియదు. ఒక నాడు శ్రీఅరవిందులు ఆమెను మదర్ అని పిలవటం మొదలు పెట్టారు. అప్పుడు ఆమెను గురించి చెప్పమని చాలామంది సాధకులు శ్రీఅరవిందులను అడిగారు. దీని ఫలితమే 'The Mother' అనే చిన్న పుస్తకము. అందులో ఆమెను జగన్మాత అని, సృష్టి కంతటికి మూలమైన శక్తి అని పేర్కొన్నారు. మనం 'యా దేవి సర్వభూతేషు' అని స్తుతిస్తున్న దేవత ఈమెయే అని స్పష్టమవుతుంది. 'శివశ్శకాయుక్తో...' అనే శ్లోకంలోని శక్తియు ఈమెయే. అప్పుడు కొంతమందికి 'ఏమిటీ, మన ఎదురుగుండా రక్తమాంసములతో ప్రత్యక్షంగా నిలబడివున్న ఆమె ఒక దేవతా!' అనే అనుమానం కలిగి మళ్లీ శ్రీఅరవిందులను ప్రశ్నించగా ఆయన 'అవును' అని మళ్లీ నొక్కి వక్కాణించి వారి సంశయాల్ని తీర్చారు. ఇంకా కొన్ని వందల ఉత్తరాల ద్వారా శ్రీమాతను గురించిన అనేక విశేషాలను తెలియజేసారు. సూచనాప్రాయంగా కొన్ని వివరాలను మాత్రమే ఈ సంచికలో మీకందిస్తున్నాము. చివరి భాగంలో ఆమె సంగ్రహజీవితాన్ని కూడ పొందుపరచాము.

సంపాదకుడు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు:

శ్రీమాత – దివ్యశక్తి

ఈశ్వరుడు కైలాసంలో వుంటాడంటారు. ఆయన యోగనిద్రలో వుంటాడు. ఈ సృష్టి తతంగాన్నంతా నిర్వహించేందుకు ఆయన ఒక 'శక్తిని' సృష్టిస్తాడు – తనకీ సృష్టికీ మధ్యవర్తన్న మాట. ఆ శక్తి కూడ తన కర్తవ్యపాలనకోసం అనేక భంగిమలను తాలుస్తుంది. దేవతారూపాలను సృష్టిస్తుంది. అనేక చేతనారీతులు, తరతమ భావములన్న మాట. ఈ విధంగా ఆమె కొన్ని దివ్యలక్షణాలతో అలరారుతూ వుంటుంది. ఆ లక్షణాలే మిటో మన మానవభాషలో తెలిపే ఓ చిన్న పుస్తకమే 'The Mother'. అందులోంచి కొన్ని భాగాలను మీ కందిస్తున్నాము.

– సంపాదకుడు

ఆమె యెవరు?

మనం శ్రీమాతగా ఆరాధించే వ్యక్తి సమస్తమైన సృష్టిని అధిష్టితమైవున్న దివ్యచైతన్యము (శక్తి). ఏకమే అయినప్పటికి బహుముఖి. ఆమె అనంతకోటి విన్యాసములు ఎంతటి సూక్ష్మబుద్ధికైనను, అఖండ మేధాసంపన్నునకైననూ అంతుబట్టునవి కావు. ఆమెయే పరమాత్ముని చైతన్యము, ఆయన శక్తి. తాను చేసిన సృష్టికి, సృష్టించిన జీవులకు అతీతంగా వుంటుంది. కాని తన బిడ్డలకోసం తనను తాను కుంచించుకొని పరిమితమైన దేవతారూపాలను తాలుస్తుంది. ఆ రూపములలో మానవులామెను దర్శించగలరు. ఆమెను గురించి తెలుసుకోగలరు.

ఆమె త్రివిధ స్థాయిలు

ఈ విశ్వానికి, మనకు ఆధారభూతమైన చేతనాశక్తితో ఐక్యానుభూతిని పొందినపుడు (విశ్వాతీతము, విశ్వగతము, వైయక్తికము – transcendental, universal and individual) శ్రీమాతయొక్క త్రివిధావస్థలను గురించి మనం తెలిసికొనగలుగుతాము. విశ్వాతీతమైన ఆద్యశక్తిగా ఆమె లోకాలకావల నిలిచి, ఈ సృష్టిని బ్రహ్మతో

అనుసంధిస్తుంది. విశ్వగతమైన మహాశక్తిగా ఆమె ఈ ప్రాణుల న్నింటిని సృష్టించి, భరించి, వాటిలో ప్రవేశించి, వీటికాధారభూతంగా వుంటూ, లక్షలాది కార్యాలను శక్తులను నిర్వహిస్తుంది. వైయక్తికరూపంలో ఈ రెండు అఖండశక్తులను ధరించి వాటిని మనకు సన్నిహితము చేస్తుంది. మానవవ్యక్తిత్వానికి, దివ్యశక్తికీ నడుమ మధ్యవర్తిగా అలరారుతుంది.

వివిధ రూపముల ధర్మములు

విశ్వాతీత మూలశక్తియైన మాత సకల లోకాలకు ఆవల నిలిచి తన సత్యచేతనలో పరాత్పరుని వహించియున్నది. ఆవిర్భవింపనున్న సత్యాల నిలయమైన పరాత్పరశక్తికి, అనిర్వచనీయమైన దివ్యసన్నిధికి ఆమె ఆశ్రయ మొసగును. ఆ దివ్య సత్యాలను వాటి రహస్య స్థావరాలనుండి క్రిందికి (తన అనంత చేతనాకాంతిలోనికి) కొనితెచ్చును. తన సర్వశక్తికి, అపరిమితమైన దేహప్రాణశక్తులకు నిలయమైన ఈ విశ్వంలో తాను పైనుండి కొనివచ్చిన సత్యాలకు శక్తివంతములైన రూపాలను కల్పించును. అమ్మయందు పరమాత్మ శాశ్వతసచ్చిదానందరూపంలో ఉంటాడు. తర్వాత ఆమె ద్వారా లోకాల్లో శివ-శక్తి, పురుష-ప్రకృతి, అనే ద్వంద్వచేతనతో కూడిన తత్త్వములలో వ్యక్తమౌతాడు. అనేకానేక లోకాల్లో, భూమికల్లో, దేవతల్లో, వారి శక్తుల్లో ఆమెచేత రూపు ధరించబడినందున ఆయన మనకు దృగ్గోచరుడవుతాడు. మనకు తెలిసిన, తెలియని లోకాల్లో అంతటా ఆమెయే వున్నది కనుక అలా జరుగుతుంది. ఇదంతా కూడా ఆమె ఆ పరాత్పరునితో ఆడే ఆటయే. ఆమె చేసే అనంతుని రహస్యశక్తులయొక్క అద్భుతాల ప్రకటనయే. అంతయూ నామెయే. ఎందుకంటే అంతా కూడ దివ్య చేతనాశక్తియొక్క భంగిమలే.

ఇక్కడ కానీ, మరెక్కడ కానీ ఆమె నిర్ణయించేదీ, పరాత్పరుడు అనుమతించేదీ తప్ప మరేదీ వుండజాలదు. ఆమె సృష్టి ఆనందహేలలో పరాత్పరుడు విత్తిన బీజం ఆమె దోహదక్రియచే అంకురించి రూపుదాల్చును. అలా కానిచో సృష్టిలో ఏదియూ రూపదాల్చ వీలుకాదు.

వైశ్వాన్వయ మహాశక్తి విన్యాసములు

జగన్మాతయైన మహాశక్తి, పరాత్పరుని నుండి తన విశ్వాతీతచేతన చేత వెలువరింపబడిన దానిని – దేనినైనను కార్యరూపంలో, నిర్వహించును. తద్వారా ఈ లోకాల సృష్టికార్యం కొనసాగును. అంతనామె తాను నిర్మించిన లోకాల లోనికి ప్రవేశించును. ప్రవేశించుటతో ఆమె దివ్యసన్నిధి, ఆయా లోకాలను, దివ్యశక్తి, దివ్యపోషకశక్తి, దివ్యానందములతో నింపి వాటికి ఆధారభూతమై నిలుచును. అలాంటి దివ్యజనని సన్నిధి ప్రభావమే లేకపోతే ఎలాంటి సృష్టికార్యమునకు ఉనికి వుండ జాలదు.

మనం ప్రకృతి అని పిలిచేది ఆ జగన్మాతయొక్క బాహ్య నిర్వహణ ప్రక్రియాత్మకరూపం. ఆమె ప్రకృతి పద్ధతులను, కదలికలను సామరస్యపూర్వకంగా ఏర్పాటుచేస్తుంది. అంతేగాక ప్రకృతికార్యాలకు ప్రేరణ కలిగించి ముందుకు నడిపిస్తుంది. ఆయా లోకాల మధ్య ఆమె రహస్యంగా తిరుగాడుతుంది. మన దృశ్యజగత్తులోను, అనుభవ జగత్తులోను ఆ తల్లి ఆవిర్భవిస్తుంది. లేదా జీవితగమనానికి ప్రేరణం కలిగిస్తుంది.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 19-21)

అనువాదం: బి. నరసింహాయ్య

There is nothing that is impossible to her who is the conscious Power and universal Goddess all-creative from eternity and armed with the Spirit's omnipotence. All knowledge, all strengths, all triumph and victory, all skill and works are in her hands and they are full of the treasures of the spirit and of all perfections and siddhis.

Sri Aurobindo

(*Synthesis of Yoga*, p. 752)

శ్రీమాత అవతార ప్రయోజనము

శ్రీమాత జీవితమంతా ఈ భూలోకంతోడే ముడిపడి వున్నది. దీనిని పరివర్తింపచేయుటమే ఆమె కర్తవ్యము. భూలోకంతో తాదాత్మ్యము చెంది దాని తరఫున ప్రార్థించి ఆకాంక్షించి చీకటి శక్తులతో పోరాడి, భూలోకజీవితాన్ని పరివర్తింపజేయగల దివ్య జ్యోతినిక్కడికి తీసుకొనివచ్చుటయే ఆమె కర్తవ్యము. ఆమె దేహమును వదిలేసిన తరువాత కూడ సూక్ష్మరూపంలో ఈ భూలోకంలోనే వుండి మన సమీపంలోనే తిరుగుతూ తన కార్యానికెట్టి ఆటంకము లేకుండ నిర్వహిస్తూనే వున్నది.

— *సంపాదకుడు*

అతిమానసము (Supramental) ను క్రిందికి తీసుకొనివచ్చుటయే శ్రీమాత అవతారోద్దేశము. అతిమానసము దిగివచ్చినప్పుడే ఆమె యొక్క పూర్ణాభివ్యక్తి సాధ్యము కాగలదు.

*

పార్థివచైతన్యము అతిమానసాన్ని స్వీకరించుటకు, ఆమె శరీరధారణ ఒక గొప్ప అవకాశము. అది సాధ్యమగుటకు ఆమె రూపాంతరీకరణము (transformation) కూడ అవసరమే. అనంతరము ఇంకా ఎక్కువ మార్పులు రానున్నవి. అయితే భూలోకచైతన్యమంతా ఒకేసారి అతిమానసీకరింపబడదు. అదివరకు మనస్సును ప్రకటిస్తూ మనిషి ఎలా పుట్టేడో అలాగే ఇప్పుడు అతిమనస్సుని ప్రకటిస్తూ ఒక నూతనజాతి ఆవిర్భవిస్తుంది.

*

వ్యక్తిలోను, విశ్వంలోను, ఈ రెండింటికి అతీతంగా కూడ పని చేసే మహాశక్తి ఒకటి వుంటుంది. ఆ శక్తే శ్రీమాత. కాని ప్రస్తుతం ఈ లౌకికప్రపంచంలో ఇంతవరకూ వ్యక్తముకాని ఒకానొక తత్త్వమును క్రిందికి తీసుకొనివచ్చి ఈ జీవితమును పరివర్తింపజేయుటకై ఆమె పనిచేయుచున్నది. ఈ విధంగా పనిచేసే దివ్యశక్తియే శ్రీమాత — ఆమె సశరీరరూపము. ఆమె చైతన్యము మట్టుకు

భగవంతుని అన్ని స్తరములలోను, తరతమ స్థాయిల్లోను వ్యాపించి వుంటుంది.

*

పరిణామప్రక్రియ మనిషితో అంతం కాదు. మనస్సే దాని మకుటం కాదు. అతిమానసపరిణామము (The Supramental change) ఈ భూలోకచైతన్యంలోని అనివార్యమైన అంశము. అది దైవశాసనము. దానికాదేశము పైనుంచి రావాలి. ఇక్కడ క్రియాశీలము కావాలి. స్థిరపడాలి. ఈ మార్పుకు నాంది క్రిందినుండి పైకెగసే పిలుపు, పైనుంచి క్రిందికి దిగివచ్చే దివ్యజ్యోతి. ఆ జ్యోతిని మనిషి గుర్తించగలగాలి. ఆ మార్పుకు అంగీకరించాలి. మనిషి పిలుపుకు, పరమాత్ముని అనుగ్రహామునకు శ్రీమాతయే మధ్యవర్తి. అందుకు సమర్థవంతురాలు. మూతను తొలగించి, ఆచ్ఛాదనమును ఛేదించి పాత్రను తయారుచేయుట మానవమాత్రున కతీతమైన విషయము. ఒక్క శ్రీమాత శక్తియే ఆ బృహత్కార్యమును సాధించగలదు. అజ్ఞానము, అసత్యము, దుఃఖము, మృత్యువులతో నిండిన ఈ లోకములోనికి జ్ఞానమును, సత్యమును, దివ్యజీవనమును, అమరానందమును తీసుకొని రాగలదు.

*

విశ్వకార్యమును శ్రీమాత దాని ధర్మానుసారంగా నిర్వహిస్తుంది కాని ఇప్పుడామె మానవుల విషయంలో ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ చూపిస్తోంది. ఎందుకని? అని ఎవరో అడిగారు. విశ్వమహాశక్తి విశ్వాన్ని దాని ధర్మం ప్రకారం నడిపిస్తుంది కాని ధర్మాన్ని అతిక్రమించి దుమకాల్సి వచ్చినప్పుడు, ప్రత్యేకమైన పరివర్తనాన్ని చేయవలసి వచ్చినపుడు దైవమే అవతారమెత్తి ప్రత్యక్షంగా కలగజేసుకుంటుంది. అందుకై మూర్తీభవించివచ్చిన అనుగ్రహామే శ్రీమాత.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 48, 49-50, 40-41)

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

దివ్యమాత – సాధన

శ్రీమాత మూర్తీభవించిన దివ్యశక్తి. ఆ మహాశక్తికి చేతకానిదేమైనా వుంటుందా? సాధన ఎలా చేయాలో నీకు తెలియకపోవచ్చు. ఏం పరవాలేదు. నువ్వు మదర్‌ను గురించి తల్చుకుంటే చాలు. నిన్నామె కప్పుచెప్పుకోవాలి అంతే. ఎంత గాఢంగా నువ్వామెకు సమర్పించుకుంటె అంత తీవ్రంగా నీ సాధన కొనసాగిపోతుంది. ఇక నీ మనస్సుతో కుస్తీ పట్టవలసిన పనిలేదు. నువ్వు నీ సొంతాలోచనలను చేయటం మానేసినప్పుడు ఆమెయే నీకవసరమైన జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తుంది. నీకు మార్గాన్ని చూపిస్తుంది. నిన్ను చేయి పట్టుకుని నడిపిస్తుంది కూడ.

– సంపాదకుడు

ఈ భూమ్మీద జన్మ యెత్తిన ప్రతి మనిషి అజ్ఞానమయ జీవితాన్ననుభవించి తద్వారా తన నిజరూపమును (ఆత్మను) కనుగొని, దైవాని కభివ్యక్తియై, దైవకార్య నిర్వహణమునకు ఉపకరణముగా తయారవుతున్న శ్రీమాత అంశయే.

*

ఈ విశ్వములో ఏది జరిగినను దానిని దేవుడే తన శక్తి ద్వారా జరిపించును. కాని అతడు యోగమాయచేత కప్పబడి వున్నందున అపరాప్రకృతిలోని జీవాహంకారము ద్వారానే పనిచేయును.

యోగమునందు కూడా సాధకుడు, సాధనము దేవుడే. ఆయన శక్తియే తన ప్రకాశము, సామర్థ్యము, జ్ఞానము, చైతన్యము, ఆనందములతో ఆధారకేంద్రముపై పనిచేసి అది తెరుచుకొనగానే దానిని ఈ దివ్యశక్తులతో నింపి సాధకునకు అవకాశము కలిగించును. అపరాప్రకృతి సాధకునిలో పనిచేయుచున్నంతవరకు అతని వ్యక్తిగతప్రయత్నము అవసరమగును.

సాధకునిలో శరణాగతి, ఆత్మసమర్పణము అభివృద్ధి చెందుచున్న కొలది తనలోని దివ్యశక్తియే తన సాధనను జరిపించుచున్నదని అతనికి తెలిసిపోతుంది. ఆమెయే స్వశక్తులన్నింటిని

సాధకుని లోనికి ప్రసరింపజేయుచూ దైవీప్రకృతి లక్షణములైన స్వేచ్ఛాతత్త్వము, పరిపూర్ణతలను తనకు ప్రాప్తింపజేయుచున్న దని సాధకునికి తెలుస్తుంది. అతనిలో దివ్యశక్తి జరిపించు ఈ సాధనాప్రక్రియ అతని వ్యక్తిగత ప్రయత్నమునకు బదులుగా త్వరితగతిని కొనసాగినప్పుడు అతని అభివృద్ధి వేగము పుంజు కొనును. అయితే సాధకుడు సంకోచరహితముగాను, సంపూర్ణ ముగాను శరణాగతి, ఆత్మసమర్పణము గావించువరకు అతని వ్యక్తి గత ప్రయత్నము తప్పనిసరి.

*

సాధకుని నుండి దివ్యమాత అభిలషించునవి మూడు. అవి ఆకాంక్ష (అంతరంగమునుండి పిలుపు), నిరాకరణము, శరణా గతి. ఇవి మూడును సాధకుడు కలిగియున్నచో దివ్యమాత అనుగ్రహామువలన మిగిలినవన్నియు సమకూర్చబడి ఆమె శక్తియే అతనిలో పనిచేయ మొదలిడును. ఈ మూడింటిలో శరణాగతియే అతిముఖ్యమైనది. అది కుదురుటకు దివ్యమాత యెడల విశ్వా సము, నమ్మకము, కష్టసమయములలో సహనము అవసరమ గును. ఆకాంక్ష లేనిదే విశ్వాసము, సహనము ఉండకూడదనే నియమము, నిబంధనా లేవు. జడత్వమువలన ఆకాంక్ష (అంత రంగము నుండి పిలుపు) లేకపోయినను, విశ్వాసము, ధైర్యము కార్యసఫలతకు తోడ్పడగలవు. ఒకవేళ విశ్వాసము, ధైర్యము సన్నగిలి ఆకాంక్ష నిద్రాణమైయున్నచో సాధకుడు స్వప్రయ త్నము మీదనే ఆధారపడుచున్నాడని అర్థమగును. – అనగా అతడు "అయ్యో! ఆకాంక్ష నాలో లోపించినదే. ఇక నా ఆశ అడుగంటినట్లే. నాకు ఆకాంక్షే లేనప్పుడు ఇక దివ్యమాత మట్టుకు ఏమి చేయగలదు?" అని వాపోవుచున్నాడని భావము. అలా కాకుండా, సాధకుడు, "ఏం ఫరవాలేదులే, ఆకాంక్ష (పిలుపు) మరల వచ్చును అనే నమ్మకంతో వుండాలి. ఈలోగా దివ్య మాతానుభవము ప్రస్తుతము నాకు లేకపోయినను ఆమె నాతోనే వున్నదని నాకు తెలుసు, ఆమె గడ్డుసమయములలో నన్ను తప్పక ఆదుకొనును" అని అనుకుంటూ వుండాలి.

నిజమైన శరణాగతి – నీవు నీ ప్రయత్నమును సహితము దివ్య మాతకి సమర్పించుకొనుట ఒక్కటే అతిమానసయోగములో విజయానికి సాధనము. ఒక యోగి కాని సన్యాసి కాని, తపస్వి కాని అగుట మన లక్ష్యము కాదు. పరివర్తనే సాధకుని ముందున్న లక్ష్యము. దానిని నీ స్వశక్తివలన సాధించలేవు. అది దివ్యమాత యొక్క అనంతశక్తిసామర్థ్యములవలననే సంభవించగలదు. నీవు నిజముగా దివ్యమాత చేతులలో ఒక శిశువుగా మారినప్పుడే పరివర్తన సాధ్యమగును.

(*SABCL* Vol. 25, pp. 79, 6-8, 135, 129)

అనువాదం: డా॥ కె. వేంకటేశ్వరరావు

The power of the divine universal Shakti which is behind our aspiration is illimitable, and when it is rightly called upon it cannot fail to pour itself into us and to remove whatever incapacity and obstacle, now or later;...

*

This force we feel in ourselves also, but we can feel it too around us and above, one with the same energy in us, and can draw it in and down to aggrandise our normal action or call upon and get it to pour into us.

Sri Aurobindo

(*Synthesis of Yoga*, pp. 752, 727)

శ్రీమాత ప్రవచనములు:

కొన్ని జీవిత విశేషాలు

ఆధ్యాత్మిక గురువులు కూడ మొదట సాధారణ మానవులే. వారికి జ్ఞానోదయము ఎప్పుడెలా జరిగిందో తెలుసుకోవాలని ఉంటుంది. శ్రీమాతకు బాల్యంలోనే తనేదో గొప్ప కార్యము నిర్వహించవలసి వుంటుందని తెలిసింది. ఆమె పుట్టిందీ పెరిగిందీ ఐరోపాలో అయినప్పటికి తను భారతదేశానికే చెందాననే స్ఫూర్తి కలిగి ఉండేది. స్వప్నంలో అనేకమంది గురువులు కనపడి ఆమెకు ఉపదేశము చేస్తూ వుండటం విశేషం.

— సంపాదకుడు

పృథ్వి ఆవిర్భవించినది మొదలు ఎక్కడ ఏ కొద్ది చైతన్యఛాయలు కనిపించినా అక్కడ నేనున్నాను.

భూమ్మీద నేను నిర్వహించవలసిన కార్యాన్ని గురించి నేను ఎప్పుడు ఎలా తెలుసుకున్నాను? ఎప్పుడు ఏ విధంగా శ్రీఅరవిందులను కలుసుకున్నాను?

నీవడిగిన రెండుప్రశ్నలకూ క్లుప్తంగా సమాధానం యిస్తాను. నేను నెరవేర్చవలసిన మహాకార్యాన్ని గురించిన స్పృహ నాకెప్పుడు కల్గిందో చెప్పటం కష్టమే. నేనా జ్ఞానంతోనే జన్మించినట్లుగా ఉంది. నా బుద్ధి, మేధస్సు పెరగటంతోబాటు ఆ కార్యస్వరూపం, అవగాహన పెరిగి ఉంటాయి.

నా పదకొండో ఏటి నుంచీ పదమూడో ఏటివరకూ నాకు అనేకమైన అనుభూతులు కలిగాయి. చైత్యాత్మక, ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలవల్ల దేవుని ఉనికి తెలియడమేకాకుండ, ఆయనను స్థిరచరావస్థలలో సమగ్రంగా సాక్షాత్కరింపచేసుకోవచ్చనే విషయాన్ని తెలుసుకున్నాను. ఆ పరమాత్మునితో ఐక్యమవడంకూడా సంభవమేననే జ్ఞానం కూడా కలిగింది. అంతేకాక ఈ భూమ్మీద దివ్యజీవనాన్ని స్థాపించి తద్వారా ఆ దైవాన్ని ఇక్కడే సుప్రతిష్ఠం చేయవచ్చని కూడా తెలిసింది. దీన్ని సిద్ధింపచేసుకోవడానికి

అవసరమైన ప్రత్యక్ష శిక్షణాక్రమాన్ని కూడా నిద్రలో అనేక మంది గురువులు నాకు బోధ చేసారు. ఆ గురువులలో కొంద రిని ప్రత్యక్షంగా దర్శించుకునే భాగ్యం కూడా ఆ తర్వాత కలి గింది.

కొంతకాలం గడిచాక క్రమంగా అంతర్గతంగానూ, బాహ్యం గానూ నా అభివృద్ధి కొనసాగుతున్నప్పుడు వీరిలో ఒకరితో నా చైత్యాత్మక, ఆధ్యాత్మిక అనుబంధం నానాటికీ స్పష్టమై వృద్ధి పొందసాగింది. అప్పట్లో నాకు భారతీయ మతతత్వజ్ఞానాన్ని గురించి తెలిసింది చాలా స్వల్పమే అయినా ఎందుకో ఆయనను 'కృష్ణ' అని పిలవాలనిపించింది. నేను నిర్వహించవలసిన దైవ కార్యం వారితోనే ముడిపడి ఉన్నట్లు అర్థమైంది. ఏదో ఒకరోజు వారిని ప్రత్యక్షంగా కలుసుకుంటానని కూడా అనిపించింది.

1910 లో నా భర్త పాండిచ్చేరి వచ్చి అసాధారణపరిస్థి తుల్లో శ్రీఅరవిందులతో పరిచయం సంపాదించుకున్నారు. అప్ప ట్నుంచీ మా ఇద్దరికీ కూడా భారతదేశం వచ్చేయాలనే తపన ప్రారంభమైంది. ఆ భారతదేశాన్నే చిన్నప్పట్నుంచీ కూడా నా మాతృదేశంగా ఊహించుకునేదాన్ని. చివరకు 1914 లో మాకు భారతదేశం వచ్చే భాగ్యం కలిగింది.

పాండిచ్చేరి వచ్చి శ్రీఅరవిందులను చూసి చూడగానే ఆయ నను నాకు బాగా పరిచయమున్న నా కృష్ణునిగా గుర్తించాను. భారతదేశమే నా కార్యాచరణకు స్థానమనీ, వారి సన్నిధిలోనే నా ఉనికి అనే విశ్వాసం నాకు కలిగిందని చెప్పటానికి ఇది చాల నుకుంటాను.

పాండిచ్చేరి, 1920.

*

21 ఫిబ్రవరి 1968 (శ్రీమాత 90 వ జన్మదినం)

కొన్ని చిరుస్మృతులు

నేను శ్రీఅరవిందులను కలుసుకోటానికే భారతదేశం వచ్చాను. శ్రీఅరవిందులతో కలిసి పనిచేయడం కోసం భారత

దేశంలో ఉండిపోయాను. వారు దేహత్యాగం చేశాక వారి కార్య నిర్వహణకోసమే – సత్యాన్ని సేవించి, మానవాళిని ఆధ్యాత్మిక సంపన్నులుగా చేసి – భువిపై దివ్యప్రేమసామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించే కార్యక్రమాన్ని శీఘ్రతరం చేయుటకే ఇక్కడ నా జీవితాన్ని కొనసాగించాను.

(CWM Vol. 13, pp. 37-39, 45)

అనువాదకులు: ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

తల్లీ ఎక్కడున్నావు?

(అమ్మ జవాబులు)

ప్రశ్న: అమ్మా నేనేం చెయ్యాలి? నేను పూర్తిగా చైతన్యాన్ని కోల్పోయాను. తల్లీ ఎక్కడున్నావు?

జవాబు: నీ చైత్యపురుషస్థానంలో (psychic being) ఉన్నాను. ఎల్లప్పుడూ అక్కడే వుంటాను. అక్కడే నువ్వు నన్ను కనుగొనగలవు – కనుగొని తీరాలి. నువ్వు ఎప్పుడైతే నీ గుండె లోతుల్లో నన్ను చూడగలవో అప్పుడు నా బాహ్యరూపంలో కూడా నన్ను గుర్తించగలవు.

*

ప్రశ్న: "నేను నీతో వున్నాను" అనే వాక్యానికి అర్థం ఏమిటి?

జవాబు: నేను నీతో వున్నాను. ఎందుకంటే నేనే నువ్వు, నువ్వే నేను. నేను నీతో వున్నాను అంటే అది ఎన్నో వాస్తవాల సమాహారం. మహోన్నతచైతన్యశ్రేణినుండి నా భౌతికచైతన్యంవరకు సమస్తభూమికలలోనూ, సమస్తశ్రేణులలోనూ నేను నీతో వున్నాను. నీకు తెలుసా శ్రీఅరవిందులు ఆశ్రమంలో ప్రతిమూలా ఈ విధంగా వ్రాయించి పెట్టారు – "నిరంతరం అమ్మ నిన్ను గమనిస్తున్నట్లుగా ప్రవర్తించు – ఎందుకంటే ఆమె నిత్యమూ నిజంగానే ఉన్నది". ఇవి లాంఛనంగా అనే వట్టి మాటలు కావు – సత్యము. అత్యంత

యథార్థమైన రీతిలో నేను నీతో వున్నాను. సూక్ష్మదృష్టిగలవారు నన్ను చూడగలరు కూడ.

భగవంతుడు నీ ఆకాంక్ష ప్రకారం నీతో వుంటాడు. అయితే నీ కళాకళలకు ఆయన తలవంచుతాడని దీని అర్థం కాదు. నేను నీ నైజాన్నిగురించి చెప్తున్నాను. కాని అప్పుడప్పుడు నీ బాహ్య ఆకాంక్షలను కూడ ఆయన పాటించవచ్చు. భక్తుల లాగే నువ్వు సంయోగవియోగాలలోనూ, ఆనందవిషాదాలలోనూ జీవిస్తుంటే, భగవంతుడు కూడా నిన్నలాగే మభ్యపెట్టవచ్చు. నీ విశ్వాసం ఎలా వుంటుందో ఆయన రూపం కూడ అలానే వుంటుంది. అందువల్ల భక్తుల వైఖరి చాలా ముఖ్యం. బాహ్య వైఖరి అయినా సరే. విశ్వాసం ఎంత ముఖ్యమో, విశ్వాసం ఎంతటి అద్భుతమో, ఎంతటి అద్భుతాలు సృష్టిస్తుందో ఎవ్వరికి తెలియదు. 'భగవంతుడు నన్ను తప్పక తన వైపునకు సముద్ధరిస్తాడు, లాక్కొంటాడని' ప్రతి క్షణం నువ్వు కనక భావిస్తే, నిన్ను ఉద్ధరించడానికి ఆయన తప్పక వస్తాడు. *సన్నిహితంగా, ఇంకా సన్నిహితంగా, మరింత సన్నిహితంగా నిత్యం ఆయన నీతో వుంటాడు.*

*

ప్రశ్న: 'అమ్మా! నిన్ను నా గుండెలో పట్టి బంధిస్తాను.'

జవాబు: నువ్వు ఎక్కువ దూరం వెళ్లనక్కర్లేదు. నేను నీ గుండెలోనే వున్నాను. నీ కన్నులు తెరుచుకోగానే నన్ను నువ్వు అక్కడ చూడగలవు. నీ తలపులన్నింటినీ నీ అంతరాంతరాలలోకి త్రిప్పు. వాటిని బయటకు పోనివ్వకు. నువ్వు చలి, వేడి ఎలా అనుభవిస్తావో, అలాగే నా సాన్నిధ్యాన్ని అంత యథార్థంగా అనుభవించగలవు.

*

ఓ ప్రియజననీ, నీకు నా ప్రణామాలు. నాలో నిత్యం భాసిస్తూ వుండు.

నేను నిత్యం నీతోనే వుంటాను. అయితే నన్ను పిలవడం మాత్రం మరిచిపోవద్దు. అలా పిలవడంవల్లనే నేను ప్రత్యక్షమై, క్రియాశీలమవుతాను.

(*CWM* Vol. 17, pp. 68, 13, 75-78; Vol. 16, pp. 92, 44-45)

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

భువిపై అతిమానసావతరణ

(మాతృశ్రీ మంత్రవాక్కులు)

అమ్మ డైరీ "ప్రార్థనలు, ధ్యానములు" నుండి

సెప్టెంబరు 25, 1914

ఓ దివ్య ఆరాధ్య జననీ, నీ సహాయం వుంటే అసంభవం అంటూ ఏముంటుంది? మా తపస్సు ఫలించే దివ్యముహూర్తం దగ్గర పడుతోంది. భగవదేచ్ఛ సంపూర్ణంగా నెరవేర్చడానికి సహాయం చేస్తానని నువ్వు వాగ్దానం చేశావు.

ప్రభువు సంకల్పించాడు. నువ్వు నెరవేరుస్తావు.
ఒక కొత్త కాంతి పుడమిపై ఉదయిస్తుంది.
ఒక కొత్త ప్రపంచం సృష్టించబడుతుంది.
అదివరకు చేసినవాగ్దానాలు తీర్చబడతాయి.

*

1956 లో అమ్మ ఒక విషయాన్ని రాసిపెట్టి, 1960 ఫిబ్రవరి 29 న సందేశంగా పంపిణీ చేశారు. ఆ ప్రకటన ఇది:

1956 ఫిబ్రవరి 29

బుధవారం నాడు సామూహిక ధ్యానం.

ఈ సాయంత్రం దివ్యమూర్తి మీ మధ్య భౌతికంగా ప్రత్యక్షమైనాడు. నేను విశ్వంకన్నా పెద్దదైన సజీవ హిరణ్మయరూపాన్ని ధరించాను. భగవంతుని నుండి ప్రపంచాన్ని వేరుచేస్తున్న

ఒక బ్రహ్మాండమైన బంగారు ద్వారానికి[1] అభిముఖంగా నిలబడి వున్నాను.

ఆ బంగారు ద్వారంవైపు చూస్తూ, చైతన్యం పొంగిపొరలగా "*సమయమాసన్నమైనదని.*"[2] గ్రహించి, రెండుచేతులతోను ఒక బ్రహ్మాండమైన బంగారు సమ్మెటను పైకెత్తి, ఆ తలుపును ఒకే ఒక దెబ్బ కొట్టాను. అంతే ఆ తలుపు వెంటనే పటాపంచలై పోయింది.

అప్పుడు అతిమానస కాంతి, శక్తి, చైతన్యాలు అవిచ్ఛిన్న ప్రవాహంగా భూమ్మీదికి కుండపోతగా కురిసినయి.

*

1956

ఫిబ్రవరి 29 – మార్చి 29

ప్రభూ, నువ్వు సంకల్పించావు, నేను నెరవేరుస్తాను:
పుడమిపై ఒక కొత్త కాంతి ప్రభవించింది.
ఒక కొత్త ప్రపంచం అవతరించింది.
వాగ్దానాలన్నీ సఫలీకృతమైనవి.

*

దివ్యజీవనం కోసం ఆకాంక్షించే వారందరికీ ఓ సందేశం.

మీరా నూతనశక్తి వైపు ఉన్మీలనమవండి; దానిని మీలో పరివర్తనా ప్రక్రియను నిర్వర్తించనీయండి.

(CWM Vol. 1, p. 249; Vol. 15, pp. 102-104)

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

---

[1] బంగారు ద్వారం – హిరణ్మయ పాత్రేన సత్యస్యాపి హితం ముఖం (ఈశావాస్యోపనిషత్)

[2] "సమయ మాసన్నమైనది" అనే వాక్యం గమనార్హం. ఆ మాటలు మాతృశ్రీకి ఆంగ్లంలో వినిపించాయి. శ్రీఅరవిందుల నుండి ఆ మాటలు వచ్చినట్లు గ్రహించాలి. అందుకే ఆ మాటలు మాత్రం ప్రత్యేకించి quotations లో పేర్కొనడం జరిగింది.

శ్రీమాత జీవితము (1878-1973)

శ్రీమాత ఫిబ్రవరి 21, 1878 న పారిస్ నగరములో జన్మించారు. ఆమెకు మీరా అని నామకరణం చేశారు. తండ్రి మారిస్ ఆల్ఫాసా టర్కీ దేశస్థుడు, బ్యాంకరు, తల్లి మేథిల్డా ఇస్మలూన్ కైరో నగరానికి చెందినామె. మీరా జన్మించటానికి ఒక సంవత్సరం ముందే ఆమె తల్లితండ్రులు పారిస్ వచ్చి స్థిరపడ్డారు. మీరా బాల్యం పారిస్ నగరంలోనే గడిచింది.

బాల్యము

తానొక కారణజన్మురాలననే స్పృహ మీరాకి బాల్యంనుంచే ఉండేది. నాల్గవ యేటనుంచే ధ్యానం, యోగాభ్యాసం చేసేవారు. ప్రత్యేకమైన తన చిన్న కుర్చీలో నిశ్చలంగా కూర్చొని ధ్యానం చేసేవారు. అప్పుడు ఒక కాంతిపుంజము పైనుంచి దిగి వచ్చి శిరస్సును స్పృశించి మనస్సులో తాండవించేది. తనకైతే ఏమీ తెలిసేదికాదు. తెలిసే వయసూ కాదు. క్రమేపీ ఈ లోకంలో తాను మరెవ్వరికీ తెలియని ఒక మహత్కార్యమేదో చేయవలసి ఉన్నదనే భావన కలిగేది. ఏయే శక్తులు తనపై పనిచేస్తూ ముందుకు నడిపిస్తున్నాయి? అంతరంగ స్వచ్ఛత, స్వేచ్ఛ ఎలా సిద్ధింపచేసుకోవాలి? ఇవి తెలుసుకునేటందుకు చిన్నవయస్సులోనే తాను కృషిచేసిన వైనం శ్రీమాత ఒకమారు విద్యార్థులతో ప్రస్తావించారు.

ఆధ్యాత్మికానుభూతులు

ఆమె అంతరంగ అనుభవాలు క్రొత్త పుంతలవైపు దారితీశాయి. 11, 13 సంవత్సరాల ప్రాయంలోనే కొన్ని చైత్య (Psychic) ఆధ్యాత్మికానుభూతులు కలిగినవి. భగవంతుడు సాక్షాత్కారించాడు. మానవుడు భగవంతుని తెలుసుకొనే దివ్యచైతన్యాన్ని ఈ భూమిపై అభివ్యక్తమయే అవకాశమున్నదని కూడా ఆమెకు స్పష్టమైంది. అందుకుతగిన శిక్షణను కొంతమంది మహాత్ములు ఆమెకు తన సుషుప్తావస్థలో ఇచ్చారు. వారిలో కొందరిని తర్వాత బాహ్యా ప్రపంచంలో కలిసారు కూడా. క్రమేపి తన అంతరంగ వికాసం తోబాటు ఒక మహాత్మునితో తన ఆత్మానుబంధం తరచు స్పష్ట

మౌతూండేది. మీరాకి ఆ రోజులలో భారతీయ మత, ఆధ్యాత్మిక తత్త్వాలతో పరిచయం లేదు. అయినాకూడా ఆమె ఆ మహాత్ముని బొమ్మ వేసుకొని ఆయనను 'కృష్ణ' అని పిలుచుకుంటూ, ఏదో ఒకనాడు ఈ భూమిమీద ఆయనను చూడగలననే దృఢ నమ్మకంతో ఉండేది.

చిత్రకళాభ్యాసము

ప్రపంచప్రఖ్యాతి గాంచిన భావుక చిత్ర లేఖన (Impressionism) కళాకారులకు నిలయమైన పారిస్‌లో శ్రీమాత పెరిగారు. అది మతిసె, మానె, సెజాన్ (Matisse, Manet, Cezanne) మొ॥ కళాకారులు ప్రఖ్యాతి గాంచిన కాలము. కళావైతాళికుల సంస్కృతీ సంప్రదాయ వాతావరణంలో మసలుతూ ఆమె తన చిత్రకళావిద్యను ఎకోల్ ది బూ ఆర్ట్సు (Ecole des Beax Arts) అను చోట పూర్తిచేసికొన్నారు. ఆమె వేసిన కొన్నిచిత్రాలు సాలన్ (Salon) లో ప్రదర్శింపబడ్డాయి. 19 సంవత్సరాల ప్రాయంలో అక్టోబరు 13, 1897 న విశ్వవిఖ్యాత చిత్రకారుడు గుస్తాఫ్ మోరో శిష్యుడైన హెన్రీ మోరిసె (Henri Morisset) తో వివాహమైంది. ఆగస్టు 23, 1898 న పుత్రోదయం, కుమారుని పేరు ఆంద్రె.

నిరంతర దైవసాన్నిధ్యము

మొదట్లో శ్రీఅరవిందులకు భాష, సాహిత్యం, కవిత్వం, చరిత్రలలో అభిరుచి కాగా, శ్రీమాతకు సంగీతం, చిత్రలేఖన సంగీతనాదులంటే యిష్టం. అంతేగాదు, అవి తన అంతరంగ నిక్షిప్త భావప్రకటనకు సాధనాలు. ఆమె లక్ష్యం భగవదన్వేషణ, ఆత్మసాక్షాత్కారము, ఈ కృషిలో ఆమె ఏకాకి. ఓ పుస్తకమూ లేక ఓ వ్యక్తిద్వారా ఎప్పుడోగాని ఆమెకి కావలసిన సాయం లభించేది కాదు. 18, 20 సంవత్సరాల వయస్సులో ఆమె దైవంతో నిరంతర సాన్నిధ్యాన్ని సాధించారు. ఇందులో ఆమె కెవ్వరినుంచి ఎలాంటి సాయమూ దొరకలేదు. అయితే, వివేకానందుని 'రాజయోగం' ఆమెకి లభించినపుడు దానిని ఒక అద్భుతమైన పుస్తకంగా పరిగణించారు. ఆ ఒకటైనను ఆమెకు కొంత వివరించ గలిగినట్లు తెలిసింది. ఎన్ని ఏళ్ల తరబడి కృషిచేసినా పొందలేని

లబ్ధి కొన్నినెలలలోనే ఆమె ఆ పుస్తకం ద్వారా పొందగలిగినట్లు చెప్పారు.

భగవద్గీత అంతరార్థము

తన 21 వ యేట ఆమెకి ఒక భారతీయుని ద్వారా భగవద్గీత లభించింది. అది ఫ్రెంచి భాషలోది, తర్జుమా అంత బాగు లేదు. ఐనా ఆమె తన అవగాహనతో, భారతీయ వేదాంతగ్రంథమైన గీత యందలి యథార్థ సత్యమును గ్రహించింది. శ్రీకృష్ణుని భగవదవతారంగాను, అంతరంగ దైవంగాను భావించి భగవద్గీతను చదవమని ఆ భారతీయుడు ఆమెకు సలహా యిచ్చాడు. శ్రీమాత అతని సలహాను తు.చ తప్పకుండా పాటించి, ఒకనెలరోజులభ్యసించి ఫలితము పొందింది. ఆమెకు శ్రీకృష్ణభగవానుని సన్నిహిత సాక్షాత్కారము లభించింది.

రహస్యవిద్యలలో ప్రావీణ్యము

శ్రీమాతకు గూఢవిద్యంటే (Occultism) యిష్టం. మేక్స్ థియోన్ (Max Theon), ఆయన భార్య ఆల్మా లు ఈ గుప్తవిద్యలో నిపుణులు. 1905-1906 మధ్యకాలంలో వారిని పారిస్‌లో కలుసుకొన్నారు. వారితో ఒకటి లేక రెండుసంవత్సరములు 'ట్లెంసె' (Tlemcen) లో గడిపి క్రమబద్ధమైన శిక్షణలో తన అతీంద్రియజ్ఞానాన్ని ఇతోధికంగా మెరుగుపరచుకొన్నారు.

శ్రీఅరవిందులతో పరిచయము

కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత తన మొదటి వివాహాన్ని రద్దుచేసుకొని ఆమె పాల్ రిచర్డు అనే ప్రఖ్యాత తత్త్వవేత్తను వివాహంచేసుకొన్నారు. ఈయన ప్రాచ్యపాశ్చాత్య ఆధ్యాత్మిక తత్త్వాలతో బాటు భారతీయవేదాంతంపై కూడా ఆసక్తి కలవారు. ఫ్రెంచి రాజకీయాలలో ప్రవేశించాలనే ఆలోచన కలదు. ఫ్రాన్స్ ఎన్నికల ఓట్ల ప్రచారార్థం 1910 లో పాండిచ్చేరి వచ్చారు. అది అప్పటికి ఫ్రెంచి వలసరాజ్యం. అప్పటికే అక్కడికి చేరుకున్న శ్రీఅరవిందులు ఒక గొప్పయోగి అని తెలుసుకొని వారిని కలిశారు. ఫ్రాన్సు తిరిగివెళ్లాక శ్రీఅరవిందులను గురించి మీరాకి

విపులంగా తెలియజేశారు. అప్పటినుంచి ఆ దంపతులు శ్రీఅరవిందులతో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు సాగించారు.

అప్పటికే శ్రీమాత భారతదేశంవైపు ప్రబలంగా ఆకర్షితులై దానిని తన మాతృదేశంగా భావించారు. భర్తతో కలిసి 1914 లో భారతదేశ ప్రయాణం కావటంతో ఆమె అభీష్టం నెరవేరింది.

శ్రీఅరవిందులను కలుసుకొనుట

29, మార్చి 1914 న పాండిచ్చేరి చేరుకున్నారు. ఆ మధ్యాహ్నమే రిచర్డు దంపతులు ఫ్రాన్స్వా మార్తి రోడ్డులోని శ్రీఅరవిందుని నివాసంలో, ఆయనతో సమావేశమైనారు. శ్రీమాత కదొక అపురూప సంఘటన. జీవితానికి ఒక ఖచ్చితమైన మలుపునిచ్చే అనుభవం. ఇంతవరకు స్వప్నాలలో తన కగుపిస్తూ, తాను కృష్ణ అని పిలుచుకునేది ఆ మహనీయుడేనని గుర్తించారు. ఇక తన కిదే స్వస్థలమని, తన కార్యక్రమం ఇకనుంచీ ఇక్కడేనని నిశ్చయించుకున్నారు. సమావేశానంతరం ఆమె తన డైరీలో వ్రాసుకున్న మాటలు:

"వేలాది జనులు అజ్ఞానాంధకారంలో మునిగివున్నా ఏం ఫరవాలేదు. ఆయన – నిన్న మేము దర్శించిన వ్యక్తి – భూమ్మీద ఉన్నారు – వారు ఉంటే చాలు ఏనాటికైనా చీకటి వెలుగుగా రూపాంతరంచెందటానికి – దైవం ఏలుబడి ఈ భూమిపై నిజంగానే స్థాపించబడడానికి."

మనస్సు నిశ్శబ్దమగుట

ఇదివరకటి తన ఊహాలు, భావాలు, వదిలిపెట్టి, శూన్యమనస్కయై శ్రీమాత శ్రీఅరవిందులవారిని ఆవాహానం చేసుకొనేటందుకు వారి పాదాలచెంత ఉపవిష్టులైనారు. కొద్దిసేపటికి అనంతమైన నిశ్శబ్దం క్రిందికి దిగివచ్చింది. తన మనసులో స్థిరపడింది. ఈ అనుభవం ఆమె అంతరంగంలో ఒక బలమైన మార్పును తెచ్చిపెట్టింది, "నాకు పునర్జన్మ కలిగి గత విధివిధానాలు, అలవాట్లు ఇక మీదట పనికిరావనిపించింది. ఆ సిద్ధులన్నీ నేటి కోసం సన్నాహం మాత్రమే ననిపించింది. నా గతంతోపాటు నా గెలుపు ఓటములూ నానుంచి జారిపోయినట్లు, ఇంకా ఆకృతిదాల్చని ఒక

క్రొత్తజీవనంకోసం మాయమైనట్లు అనిపించింది. ఒక బ్రహ్మాండ మైన కృతజ్ఞతాభావం నా యెదలో పైకెగసింది. నేనెప్పటినుంచో అన్వేషించే దాని దరికి చేరినట్లనిపించింది.”

‘ఆర్య’ పత్రిక ప్రచురణ

ఆధ్యాత్మిక పత్రిక ‘ఆర్య’ ప్రచురణలో శ్రీఅరవిందులకు రిచర్డు దంపతులు సహకరించడం ఆరంభించారు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధం సృష్టించిన గందరగోళపరిస్థితుల్లో తలక్రిందులైన ప్రపంచానికి దివ్యదీపికలా ‘ఆర్య’ సంచిక ఆగస్టు 15, 1914 న శ్రీఅరవిందుల 42 వ జన్మదినమున వెలువడింది. కాని పాల్ సైన్యంలో చేరడానికి పాండిచ్చేరి విడిచి వెళ్లవలసివచ్చింది. శ్రీమాత కూడా ఆయనతో కలిసి ఫిబ్రవరి 22, 1915 న ఆమె పుట్టినరోజు మరునాడు బయలుదేరి వెళ్లారు. ఇక ‘ఆర్య’ ప్రచు రణభారమంతా శ్రీఅరవిందులు ఒక్కరే భరిస్తూ శ్రీమాతతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు మాత్రం కొనసాగించారు.

జపాను వాసము

ఫ్రాన్సు తిరిగివెళ్లిన దంపతులు అక్కడ ఒక సంవత్సరమే ఉన్నారు. ఈలోగా రిచర్డుకి మిలిటరీసర్వీసునుంచి విముక్తి లభించింది. మార్సైల్సు లండనుల మీదుగా మార్చి 13, 1916 న ప్రయాణమై జూన్ నెలలో ఆ దంపతులు జపాను చేరుకున్నారు. మొదటి సంవ త్సరం టోక్యోలోను మిగిలిన మూడుసంవత్సరాలు క్యోటోలోను వున్నారు. కొన్ని పుణ్యక్షేత్రాలు దర్శించారు. స్వల్పకాలం చైనాలో కూడ వున్నారు. 1919 లో శ్రీమాత రవీంద్రనాథ్ ఠాగూరును జపానులో కలిసినపుడు ఆయన తన విద్యాసంస్థ శాంతినికేతనం నిర్వహించే బాధ్యతను చేపట్టమని కోరగా ఆమె అందుకు అంగీ కరించలేదు. ఆమె భవితవ్యం మరోచోట వున్నదని ఆమెకు తెలుసు.

ఇక తుదిసారిగా ఏప్రిల్ 24, 1920 న శ్రీమాత పాండిచ్చేరి వచ్చేశారు. ఆమెతోకూడా పాల్ రిచర్డు, మరో ఆంగ్లవనిత కుమారి డరోతి హాడ్జ్‌సన్ వచ్చారు. ఈ ఆంగ్లవనిత శ్రీమాతకు ఫ్రాన్సులో పరిచయమైంది. పాల్ భారతదేశములో అనేక ప్రాంతములను

దర్శించిన పిమ్మట అమెరికా వెళ్లిపోయాడు. అచ్చట 'ఆసియా ఖండపు అధ్యయన కేంద్రము' అను ఒక సంస్థను స్థాపించాడు.

శ్రీమాత, ఆంగ్లవనిత కుమారి హాడ్గసన్‌లు మొదట్లో అతిథి గృహాలలో నివాసముండేవారు. నవంబరు 24, 1920 న కుండ పోతవర్షంతో పెద్దతుపాను చెలరేగింది. వీరు ఉండే ఇంటి పైకప్పు కూలిపోయే ప్రమాదం ఉన్నదనే విషయం తెలిసిన శ్రీఅరవిందులు, వీరిని వచ్చి ఫ్రాన్స్వా మార్తి రోడ్డులోవున్న తమ నివాసగృహంలో ఉండమన్నారు. నాటినుంచి శ్రీమాత అక్కడే స్థిరపడిపోయారు.

ఆశ్రమ నిర్వహణ

శ్రీమాత రాకతో శ్రీఅరవిందుల నివాస గృహంలో పలుమార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఇంతవరకు అనుయాయులు ఎవరికివారే స్వేచ్ఛగా మసులుతూ ఉండేవారు. శ్రీఅరవిందులు పట్టించుకునేవారు కారు. వారు వారి సాధనలో నిమగ్నులై ఉండేవారు. శ్రీమాత ఈ ఉమ్మడి వ్యవస్థలో ఉంటూ యింటివ్యవహారాలను క్రమబద్ధీకరించారు. సామూహిక ధ్యానంలో శ్రీమాతారవిందులతోపాటు ఇంట్లో వున్న వాళ్లు, బైటనుంచి వచ్చిన వాళ్లు, ఇతరులు కూడా పాల్గొనేవారు. ఈ విధంగా అనుకోకుండానే ఆశ్రమం దినదినాభివృద్ధి చెందింది.

అధిమానస ఆవిర్భావము

ఇది ఇలా ఉండగా శ్రీఅరవిందుల యోగ సాధన చకచకా ముందుకు సాగిపోతోంది. వారి లక్ష్యం, ప్రపంచసమస్యలకు పరిష్కారంగా పరమోన్నత దివ్యసత్యచేతనను అతిమానసాన్ని (Supra-mental) భూలోకంలోకి ప్రవేశపెట్టడం. ఆధ్యాత్మికచరిత్రలో వైదిక ఋషులు వ్యక్తిగతస్థాయిలో దానిని చూడగలిగారు. కాగా ఇది విశ్వవ్యాప్తంగా భూమిపై సుస్థిరం కావాలని శ్రీఅరవిందుల ఆకాంక్ష. 1926 సంవత్సరంలో శ్రీఅరవిందులు సాయంకాల సంభాషణలలో మనస్సుకు అతిమనస్సుకు మధ్య ఒక లంకె అవసరమని వెల్లడించారు. దానిని అధిమానసమని (Overmind) పేర్కొనిరి. 24 నవంబరు 1926 ఒక గొప్ప సుదినము. ఆనాడు అధిమానసము భౌతికంలోకి (భూమిపై) అవతరించింది.

తర్వాత కొంతకాలమునకు, శ్రీఅరవిందులు దాని విశిష్టత నుగురించి ఇలా వివరించారు. 24-11-1926 నాడు భౌతికసత్తాలోకి శ్రీకృష్ణుడు అవతరించినాడు. శ్రీకృష్ణుడు అతిమానసతేజస్సు కాదు. శ్రీకృష్ణావతారము అధిమానస దివ్యతత్త్వావతరణము. అది స్వయంగా అతిమానసము కాకపోయినను, అతిమానసమునకు, ఆనందమునకు మార్గమును తయారుజేయును. శ్రీకృష్ణుడు ఆనందమయుడు, అతిమానసముద్వారా ఆనందానుభూతిని కలుగజేయుట కాధారభూతుడు.

శ్రీఅరవిందుల ఏకాంతవాసము

తదుపరి 9, 10 నెలలు అద్భుతమైన సంఘటనలతో ఒక దివ్యస్వప్నంలా గడిచిపోయాయి. అతిమానసము సాధించేందుకు శ్రీఅరవిందులు ఏకాంతవాసంలో ఘోరతపస్సులో నిమగ్నమైపోయారు. నవంబరు 24 న అక్కడ ఉన్న 24 మంది శిష్యులతో వారు ఇకపై అన్ని కార్యాలు శ్రీమాత ద్వారానే నిర్వర్తిస్తానని, వారు తమకు కావలసిన సహకారాన్ని శ్రీమాతనుంచే పొందాలని స్పష్టమైన ఆదేశాలిచ్చారు. ఊర్ధ్వమనస్సు (అధిమానసము) పదార్థంలోకి దిగివచ్చినప్పుడు జరిగిన అద్భుతపరిణామాలను గురించి శ్రీమాత ఇలా అభివర్ణించారు.

నూతనసృష్టి దిగివచ్చుట

ఊహించని అసాధారణమైన కాంతివంతమైన అద్భుత రూపాలతో కూడిన ఒక ఆశ్చర్యకరమైన నూతనసృష్టి దేవతలతో సహా దిగివచ్చి వెల్లివిరిసింది. ఈ అత్యంత ఆసక్తికరమైన విషయాన్ని ఉత్సాహంగా శ్రీమాత శ్రీఅరవిందులకు తెలియజేసినపుడు శ్రీఅరవిందులు ఇదంతా ఊర్ధ్వమనోచేతనయే అన్నారు. ఇలాటి అద్భుత లీలావిన్యాసాలు సృష్టించి ప్రపంచాన్ని తల్లక్రిందులు చేసి ప్రఖ్యాతిని పొందవచ్చును కాని మనకు కావలసింది అద్భుతాలు సృష్టించి ఖ్యాతి సంపాదించడం కాదన్నారు. చేయవలసినది భూమిపై దివ్యచేతన (అతిమానస) ప్రతిష్ఠాపన అని స్పష్టం చేసారు శ్రీఅరవిందులు. సమగ్ర దివ్యమానసప్రపంచం

స్థాపించబడాలంటే ఇప్పటి ఈ అద్భుత ఫలితాలను తిరస్కరించాలి అని చెప్పారు.

శ్రీమాత తన అంతశ్చేతనతో అంతా అవగతం చేసుకొని కొన్ని గంటలలో ఆ నూతన అద్భుతసృష్టిని లయము చేసిరి. వేరే చైతన్యస్థాయినుంచి ఆమె సాధన పునఃప్రారంభమైంది.

యోగములో సాధకుల పాత్ర

ఆశ్రమంలోని సాధకులు, దివ్యశక్తిచే ప్రభావితులై ఆ శక్తిని గ్రహించి శ్రీమాతారవిందులతోపాటు ఆధ్యాత్మికంగా ముందుకు సాగిపోవాలి. తొలి సంవత్సరములలో కఠినమైన క్రమశిక్షణ పాటించబడింది. పిమ్మట ఆశ్రమంలో శిష్యుల సంఖ్య పెరుగుటవలన, రెండవప్రపంచసంగ్రామ సమయంలో చిన్నపిల్లలు ఆశ్రమంలో చేర్చుకొనబడుటవలన ఆశ్రమజీవితంలో అనేక రకములగు మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఆశ్రమవ్యవస్థ ఒక విధముగా విస్తరింపబడెను. ఆశ్రమజీవనం విస్తృతస్థాయిలో రూపాంతరీకరింపబడాలని శ్రీమాత కోరుకున్నారు. ఐతే ఆశ్రమవాతావరణం కలుషితం కాకుండ చూచుటకు కొంత క్రమశిక్షణ వుండాల్సిందే. ధూమపానము, మద్యపానము, కామసంబంధాలు, రాజకీయాలలో పాల్గొనుట పూర్తిగా నిషేధించడమైంది. ఆశ్రమానికి సాధకుల రాక, భక్తుల రాక రోజురోజుకు పెరిగింది. సహజంగానే వారు తమ కష్టాలు, కోర్కెలు తీరేందుకు అమ్మ కృపాకటాక్షవీక్షణంకోసం ప్రార్థనలు వరదలుగా పొంగిస్తుంటారు. చిత్తశుద్ధితో కూడిన ప్రతిప్రార్థనకి ఆమె అనుకూల ప్రతిస్పందన లభించింది. ఆ ప్రతిస్పందన ఇప్పుడు కూడా లభించుచున్నది. అమ్మయొక్క విశ్వజనీన కార్యక్రమంలో ఇదీ ఒక భాగమే.

రెండవప్రపంచ సంగ్రామము

శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందులు ఒక నూతన స్వర్ణయుగమును స్థాపించు ప్రయత్నము చేయుచుండగా పరమకిరాతకులైన హిట్లర్, స్టాలిన్‌లు తమ రాక్షసకృత్యాలతో ప్రపంచంలో భయోత్పాతములు కల్పించి మానవాళిని వెనుకకు తీసికొనిపోవుచుండిరి. హిట్లరు ప్రపంచమునంతను ఆక్రమించి కబళించవలెనను అత్యా

శతో తన సామ్రాజ్యమును విస్తరింపజేసికొనెను; తక్షణ ప్రమాద కారియై యుండెను. శ్రీఅరవిందులు బాహ్యమైన ప్రాపంచిక జీవితమునుండి వైదొలగినను ఈ లోకములో ప్రధానంగా జరుగుచున్న విషయములనన్నిటిని గురించి తెలుసుకొనుచుండిరి. ఆయన అక్కడక్కడ అవసరమైన చోట తన శక్తిని ప్రయోగించుచూ, అనేక క్లిష్టసమయములలో ప్రాపంచిక ప్రమాదములను నివారించుచుండెడివారు. రెండవప్రపంచయుద్ధమే ఆనాటి ప్రధానవిషయము. శ్రీఅరవిందులు తన శక్తినంతయు మిత్రరాజ్యకూటమి (Allies) వెనుక, ముఖ్యంగా బ్రిటిష్ ప్రధాని చర్చిల్‌పై కేంద్రీకరించెను.

హిట్లరు నిజస్వరూపము

శ్రీమాత ఆమెకుగల గూఢవిద్యతో హిట్లరు అంతరంగంలోకి చూసారు. ప్రపంచంలో ఐక్యత నెలకొల్పబడకుండ అవరోధము కలుగజేయుచు, యుద్ధములకు మూలకారకుడైన ఒక అసురునితో అతనికి గట్టి సంబంధమున్నదని గ్రహించారు. గూఢవిద్యలో ఆ అసురుని 'అసత్యాధిపతి' (The Lord of Falsehood) అని పిలుస్తారు. యూరప్ ఖండంలో హిట్లరు యుద్ధములలో విజయపరంపర సాధించుచు అప్రతిహత విజయములతో అజేయుడగుచుండ, శ్రీమాత తన రహస్యశక్తులతో ఆ అసత్యాధిపతిని నిరోధించి హిట్లరు రష్యా నియంత స్టాలిన్‌పై దాడిచేయు నిర్ణయము తీసుకొనునట్లు చేసారు. మిత్రపక్షాలకు (Allies) ఊరట కల్గించారు.

దేవాసుర యుద్ధం

ధర్మాధర్మశక్తుల పోరాటమైన మహాభారత కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో శ్రీకృష్ణుడు ధర్మరక్షణార్థం అర్జున రథసారధిగా దైవీశక్తుల పక్షాన నిలిచాడు. మానసికసంక్షోభంలో నెలకొనివున్న అర్జునునికి సకాలంలో భగవద్గీతను బోధించి ఆత్మబలాన్ని అందించాడు. ధర్మాన్ని గెలిపించాడు. అలాంటి నాటకీయ పరిస్థితే 20 వ శతాబ్దంలోను పునరావృతమైంది.

శ్రీఅరవిందాశ్రమచరిత్రలో 1950 వరకు మూడుప్రధాన ఘట్టాలున్నవి.

1. 1914 – 26 శ్రీమాతారవిందుల ప్రథమసమావేశము, యోగసాధనలో పరస్పర సహకారము.

2. 1926 – 38 అధిమానసావతరణం, శ్రీమాత ఆశ్రమ నిర్వహణను చేపట్టడం.

3. 1938 – 50 శ్రీఅరవిందుల దుర్ఘటన. ఏకాంతజీవితానికి స్వస్తి. అసురశక్తులతో హోరాహోరి యుద్ధం.

స్థూల, సూక్ష్మ భూమికలలో సాధన

1950 లో శ్రీఅరవిందుల దేహత్యాగం, సూక్ష్మభూమికలనుండి కార్యనిర్వహణ. శ్రీమాత భూలోకములో నిలిచి, ఆయన లక్ష్యసాధనను కొనసాగించుట, అతిమానస ఆవిర్భవము; ఆరుసంవత్సరాల తర్వాత పార్థివలోకపు సూక్ష్మ భూమికలోనికి అవతరించుట.

శ్రీఅరవిందుల దేహత్యాగం ఎంత బ్రహ్మాండమైనదో ప్రపంచానికి తెలియదన్నారు శ్రీమాత. అంతకుముందు ఓ సంవత్సరం క్రితం మాటల సందర్భంలో తాను శరీరాన్ని విడిచిపోవాలని భావిస్తున్నట్లు శ్రీమాత అనగా, శ్రీఅరవిందులు అలా జరగటానికి వీల్లేదు అన్నారు. దివ్యచేతన అవరోహణ, రూపాంతరీకరణ సాధించేందుకు శ్రీమాత ఉండితీరాలని, అవసరమైతే తాను నిష్క్రమిస్తానని శ్రీఅరవిందులు బదులిచ్చినట్లు శ్రీమాత డాక్టర్ సన్యాలుతో డిశంబరు 6 న చెప్పారు. శ్రీఅరవిందుల నిష్క్రమణానంతరం తెంపులేని దృఢనిశ్చయంతో శ్రీమాత ఒక్కరే బరువునంతా భరించారు.

శ్రీఅరవింద అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రం

డిశంబరు 2, 1943 న ఆశ్రమ పాఠశాల చిన్న ఎత్తున, శ్రీమాత విద్యావ్యాసంగములకు పునాదిగా ప్రారంభింపబడెను. అది ఒక పరిశోధనాత్మక విద్యాసంస్థగా రూపుదిద్దుకొనవలసిన సమయమాసన్నమైంది. ఏప్రిల్ 24, 1951 న శ్రీమాత దేశములోని ప్రముఖ మేధావులు, విద్యావేత్తలతో ఒక సమావేశమును ఏర్పాటుచేసి, అందు శ్రీఅరవిందో అంతర్జాతీయ విశ్వవిద్యాలయస్థాపనను గురించి సంప్రదించారు. జనవరి 1, 1952 న ఆ విద్యాకేంద్రము ప్రారంభించబడెను. 1959 వ సంవ

త్సరములో 'శ్రీఅరవింద అంతర్జాతీయ విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రము' అను పేరు 'శ్రీఅరవింద అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రముగా' మార్చబడింది.

ఆరోవిల్ ప్రారంభోత్సవము

శ్రీమాత ప్రపంచము నలుమూలల ఉండే పౌరులకు ఓ నగరమును స్థాపించాలని ఎప్పటినుంచో కలలు కనేవారు. 'ఆరోవిల్లి' ని స్థాపించి ఆ కలలను నిజంచేసుకున్నారు. 'ఆరోవిల్లి' అంటే అరుణోదయనగరం. ఇది విశ్వజనులందరికి ఆవాసం. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలవాళ్లు – జాతి, జాతీయత, రాజకీయాలు – వీటికి అతీతంగా శాంతి, సామరస్య, సౌభాగ్యాలతో వసుధైక కుటుంబకం అనే నానుడికి ప్రతీకగా ఇక్కడ నివసిస్తున్నారు. ఆరోవిల్లి ప్రారంభోత్సవం ఫిబ్రవరి 28, 1968 న జరిగింది.

*

సూక్ష్మభూమికలలో పనిచేయుట

శ్రీమాత బాహ్యవ్యవహారమంతయు, అనగా 'ఆశ్రమనిర్వాహకురాలు, వ్యవహర్త్రి, సాధకులకు గురుగిరి' ఆమె జీవితమందొక భాగం మాత్రమే. ఆమె పొందిన ఆంతరంగిక అనుభూతులను పూర్తిగా గ్రంథస్థము చేసినచో ఒక గ్రంథాలయమంతా నిండిపోయేది. కాని అందులో కొంతభాగము మాత్రమే ఆమె ప్రసంగముల ద్వారా, శ్రీఅరవిందుల 'సావిత్రి' కార్యము ద్వారా నమోదు చేయబడినది. శ్రీఅరవిందులు తన యోగమార్గమునేగాక శ్రీమాత ఆత్మానుభూతులను కూడ సావిత్రి మహాకావ్యములో సంకేతాలుగా సూచించారు.

ప్రాపంచిక జీవితం మిథ్యకాదు

శ్రీఅరవిందుల సిద్ధాంతము క్రియాశీల పరిణామ సిద్ధాంతము (శ్రీఅరవిందులవారి దర్శనము, శ్రీమాత దర్శనము ఒకటేకాని, శ్రీఅరవిందులు తమ సిద్ధాంతములను తత్త్వశాస్త్ర పరిభాషలో బిగించారు.) శ్రీఅరవిందుల సిద్ధాంతములో ఈ ప్రపంచమొక వ్యర్థమైన భ్రాంతికాదు. దీనిని నిరసించి వదలుకొనుట సమ్మతము కాదు. ఇది బహురూపములు దాల్చి ఆవిర్భవిం

చిన పరాతత్త్వమే. భారతీయ తత్త్వశాస్త్రములోని మాయావాదమే ఒక అసంతృప్తికరమైన సిద్ధాంతముగా మిగిలిపోయినది. "ఈ సృష్టి అంతయు మిథ్య, ఈ మిథ్యాశరీరములోనికి, ఆత్మ ఎందు కవతరించినది? ఇందులో నుండి బయటపడుట కొరకు మిథ్యా సిద్ధాంతము నెందు కవలంబించవలెను?" అను ప్రశ్నలకు సరియైన సమాధానము లేదు. శ్రీఅరవిందులు తమ సిద్ధాంతములో ఈ అసంతృప్తికరమైన పరిస్థితిని ఎదుర్కొనిరి. మాయావాదము మౌలికముగ నిషేధాత్మకమై యున్నది. అది ఈ ప్రపంచములో మానవ జీవితమును తిరిగి పరాత్పర తత్త్వములో లయమగువరకు సాగించుటొక విధిగా, ధర్మముగా నిర్ధారించుచున్నది. మరియు ఈ ప్రపంచములోనికి తిరిగి అవతరించుట మిగిలినవారిని ఈ మాయలో నుండి ఉద్ధరించుటకేయని చెప్పబడినది.

ఆత్మ సాహసయాత్ర

దీనికి భిన్నముగ, శ్రీఅరవిందులు ఈ పరిణామశీల ప్రపంచములో జన్మపరంపరల ద్వారా అనుభవసారము నార్జించుట ఆత్మ చేయు సాహసకృత్యమని నుడివిరి. ఈ అజ్ఞానమయ పదార్థములోనికి చొచ్చుకొనిపోవుటయే ఒక సాహసకార్యము. కాని, పర్యవసానములో, అనగా పరిణామ ప్రగతి ఉన్నతదశలలో పదార్థము కూడ దివ్యతత్త్వమై యున్నదని అనుభూతి కలుగును. శరీరములోనికి అవతరించిన ఈ ఆత్మ సృష్టికార్యములో పాల్గొని దివ్యత్వ సాదృశ్యము, భూలోకస్వర్గము, నిత్యప్రేమ, సామరస్యములతో నిండిన జీవనము ప్రతిష్ఠిత మగువరకు, ఈ ఉద్యమమునకు తోడ్పడి నడిపించవలసి యున్నది.

జడపదార్థంలో జీవచ్ఛాయలు

ఆత్మ, పూర్ణ ఆవిర్భావానందము కొరకు సమ్మతించి యీ సాహసకృత్యమును యథేచ్ఛగా చేయ మొదలిడినది. అయినను ఈ ఉద్యమములోని ప్రథమ దశ అజ్ఞానములో చేయు ప్రయాణమే. మొదట అచేతనమైన పదార్థము వచ్చును. ఆదిలో దానికి ప్రాణము లేదని భావింపబడెను. కాని, నిష్పక్షపాతముగ నాలోచింప, భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు నూతన పరిశోధనలచే పదార్థము

నకు కూడ జీవస్పందన కలదని తేలినది. పరిణామ సిద్ధాంతములోని అనంతదశలలో వృక్షజాలము నుండియు, పశుజాతినుండియు ప్రాణధాతువు ఆవిర్భవించినట్లు తేలుచున్నది. కాని శ్రీమాత వీటిలో ఇప్పటికే జాగృతమైన చైత్యపురుషసత్త (awakened psychic being) కలదని పేర్కొనినది. ఇందుకు తార్కాణముగ పుష్పములను, పిల్లులను చెప్పవచ్చును. చివరిదైన మూడవ దశలో, మనోధాతువు ఆవిర్భవించి, మానవుని తీర్చిదిద్దినది. ఈ మానవుడు కూడ చాలాకాలం అనేకమైన మధ్యంతర రూపములను దాల్చి వాటిని విసర్జించి నేటి మానవరూపములో నిలిచినాడు. ఈ రూపముతోపాటు ఇప్పటికిని ఆదిమ మానవుడు

పరిణామం మానవునితో ఆగదు

అక్కడక్కడ ఉండుట కాననగును. పరిణామ ప్రసారమింతటితో (మానవునితో) ఆగదు. ఎందుకు ఆగాలి? అది (పరిణామసిద్ధాంతము) మన మతసిద్ధాంతములకు, తత్త్వసిద్ధాంతములకు అతీతంగా నిలిచి మందహాసము చేయుచుండును. ఈ సృష్టి మనిషితో సమాప్తమగునను భావమును కాదని, మానవునికంటె ఉన్నతమైన సృష్టి రాగలదని ప్రకటించిన ప్రఖ్యాతి (జర్మన్ దేశస్థుడైన) నీట్షేకి (Nietzche) దక్కినది. కాని అతడు పేర్కొనిన పరిణామ ప్రక్రియలో పెద్ద పొరపాటులు చోటుచేసికొనినవి. శ్రీఅరవిందులు నీట్షే ప్రవచించిన పదమునే తీసికొని, తన అంతర్దృష్టితో ఈ భూలోకములో ఆవిర్భవింపనున్న తదుపరి ఘట్టము 'అతిమానస' మని నిరూపించి ఆ ఆవిర్భావప్రక్రియనే తన జీవితలక్ష్యముగ జేసికొని, పరిణామప్రక్రియలో అగ్రగామియైనాడు.

సత్యచైతన్యము మానవుని ధ్యేయము

అతిమానసమును గురించి చెప్పుటకుగాని, దానిని తెలుసుకొనుటకుగాని చాలా కష్టము. కాని, అది పరిపూర్ణమైన జ్ఞానమును, అనంత ఆనందమును, సర్వతోముఖ పూర్ణత్వమును పొందుటకై మానవుడు చేయు ఆకాంక్షయని, సాధారణ పరిభాషలో చెప్పవచ్చును. అది ఈ భూలోక

ములో పదేపదే ప్రజ్వరిల్లి, ఎన్ని వ్యతిరేకశక్తులు, పైకి కనిపించు ఆభాసలు నిరోధించినను, అత్యున్నత సత్యచేతనకున్ముఖమై యుండును. దాని మూలము భావికాలపు స్మృతివలె, ఆ చైతన్యము నందుండును.

అతిమానస ఆవిర్భావము

1956 సంవత్సరము నుద్దేశించి, శ్రీమాత ఈ దిగువ సందేశము నిచ్చిరి. *ఘనమైన విజయములు ఎటువంటి ఆర్భాటము లేకుండా నిశ్శబ్దముగా సంఘటిల్లును, నూతనప్రపంచముయొక్క ఆవిర్భావము ఢంకాభేరీలతో ప్రకటింపబడదు.* ఆ సంవత్సరము మానవజాతి చరిత్రలో చాలా ముఖ్యమైనది. ఫిబ్రవరి, 29 తేది సాయంకాలము, అతిమానసావతరణము అనే ఒక గొప్ప సంఘటన సంభవించినది. శ్రీమాత మాటలలో "నేటి సాయంత్రం దైవసాక్షాత్కారము సజీవంగా మన మధ్య నిలిచి వున్నది. నేను దేదీప్యమానంగా బంగారువన్నెతో, ఈ విశ్వమునంతను మించిన రూపములో నుంటిని. నాకెదురుగ నొక బలిష్ఠమైన సువర్ణద్వారముండెను. అది ఈ ప్రపంచమును భగవంతుని నుండి వేరు చేయుచు నిలచియుండెను.

నేను ఆ కవాటమును తదేకదృష్టితో చూచుచు, ఒక చైతన్యస్పందనచే సమయమాసన్నమైనదని గ్రహించి రెండుచేతులతోను బరువైన ఒక బంగారుసుత్తిని తీసికొని బలముగ ఆ కవాటముపై నొక గట్టిదెబ్బ కొట్టితిని. ఆ ద్వారము ముక్కలుగ బ్రద్దలైపోయెను.

అంతట అతిమానస కాంతులు, శక్తులు, చైతన్యము భూమి పైకి అంతులేని ప్రవాహములో పడి చొచ్చుకొనిపోవుచుండెను. ఇది శ్రీమాత యోగసాధనాశక్తితో సాధించిన ఘనవిజయం."

అతిమానసమంటే (Supramental manifestation) ఏమిటి? దాని ఫలితాలెలా వుంటాయి?

చాలామంది సాధకులు ఏవో అద్భుతములు సంభవించుననియు, తమ కష్టములన్ని గట్టెక్కుననియు భావించిరి. మరి కొందరు క్రొత్తజాతి జీవులే జన్మించుదురు అనునట్లు చుట్టు

ప్రక్కల ప్రాంతములను పరిశీలించుచుండిరి! కాని దాని అర్థం అది కాదని శ్రీమాత చెప్పిరి. ఈ భూలోకంలో మనస్సు అవతరించిన పిమ్మట ఇప్పటి మానవరూపము ఆవిర్భవించుటకు కొన్ని కోట్లసంవత్సరములు పట్టినది. అట్లే అతిమానసము ఆవిర్భవించిన తరువాత అతిమానసజాతి ఆవిర్భవించుటకు కనీసము కొన్ని వందలు లేక వేల సంవత్సరములు పట్టవచ్చును. కాని ఆ ప్రక్రియను తొందరగా సాధించుటకు అవకాశమున్నది. మర్కటమువలె కాక, మానవుడు తన మేధాశక్తితో పరిణామ ప్రక్రియకు సహకరించగలడు.

శ్రీమాత 1957 సంవత్సరాంతమునకు ప్రకృతితో ఒక నూతన సన్నిహిత సంబంధమును పొందినది. 8-11-1957 న ఒక నిశ్చితమైన అనుభూతి పరమోత్కర్షను పొందెను.

ప్రకృతి అకస్మాత్తుగా అర్థం చేసుకొంది. క్రొత్తగా అవతరించిన నూతనచైతన్యము, తనను నిరాకరించదనియు, పరిపూర్ణముగా ఆలింగనము చేసుకొనుననియు తెలుసుకొన్నది. అప్పుడు పరాత్పర తత్త్వం (పరమసత్యం) నుండి "ప్రకృతీ మేల్కొనుము సహకారానందమును పొందుము" అను ఆజ్ఞ వెలువడినది. అంతట ప్రకృతి ఆనందోత్సాహాలతో "నేనంగీకరించెదను, సహకరించెదను" అను సమాధానము నిచ్చుచు ముందుకు వచ్చెను. ప్రకృతి సమ్మతించెను. భవిష్యత్తంతయు తన కనుల యెదుట దృశ్యమానముకాగా ఈ అతిమానసచైతన్యము సంపూర్ణసిద్ధిని సాధించగలదనియు, తన సంచలనమునకు ఇతోధిక బలము చేకూర్చకలదనియు తన విశ్వఖేలనకు విస్తృతమైన విశాలతను, అమితమైన సంభావ్యతను కలుగజేయగలదనియు గ్రహించెను.

ప్రకృతి సహకారము

అతిమానసావతరణము జరిగి, దైవీకార్యములో ప్రకృతి పాల్గొనుటకనుమతించిన పిదప, ఇక శ్రీమాత నిర్వర్తించవలసిన కార్యం ఏమి మిగిలియున్నది? 1958 లో భౌతికపరివర్తనయోగము ప్రారంభమైనది. అది కేవల పదార్థములో, అనగా శరీరములోని జీవకణములను పరిశుద్ధముచేసి వాటిని భౌతికమనస్సుయొక్క

ప్రభావమునుండి విడుదలచేయుటయేకాక, శారీరక మనస్సంబంధము నుండి స్వేచ్ఛ పొందవలసి యున్నది. అది ఇప్పటివరకు యున్న జీవకణముల మూలచైతన్యములో సాధింపబడవలెను. భౌతికమనస్సు అభేద్యముగ కనిపించు దాని యంత్రాంగముతో మనము 'ఈ పని చేయనిచో రోగము వచ్చును. వర్షములో తడిసిన శిరోభారము వచ్చును, నేడు నీకు చెడ్డరోజు, ఇంకే పని జరగదు' మొదలైన సూచనలు, హెచ్చరికలు మనము ఆ మాటలు నమ్మువరకు వచ్చుచునే వుండును. ఈ భౌతికమనస్సును ఒక మంత్రం సహాయంతో మంచిమార్గంలో పెట్టవచ్చును. ఉదా॥ శ్రీమాత *'ఓం నమో భగవతే'* అను మంత్రమును భౌతికపరివర్తనమునకై వినియోగించుచుండెడిది. జీవకణములలోని చైతన్యము చేయు పనిని నిర్వచించుట అంత తేలిక గాదు.

శరీర కణముల వికాసము

ఈ పరివర్తనములో ప్రథమదశ ఈ కణములుచేయు పనినుండి పూర్తిగ విరమింపజేయు కార్యక్రమము, పదిసంవత్సరములు అంటే 1968 వరకు సాగింది. మిగిలిన ఐదు సంవత్సరములు 1973 వరకు శ్రీమాత ఈ కణములొక క్రొత్తకార్యక్రమమును చేపట్టి చివరకు ఒక నూతనశరీరమును భౌతికముగ అమృతత్త్వముగల ఉపాధిని (శరీరమును) సృష్టించునట్లుగా వాటిని మలచుటకు ప్రయత్నించినది. భౌతిక అమరత్వము ఒక అసాధ్యమైన సాహసకార్యముగ కనిపించవచ్చును. కాని, మానవజాతి చరమవిజయమును, రోగము, మరణముల శాశ్వత నివారణము సాధించుటకు చేయవలసిన ప్రయత్నమే యిది.

అది జీవితానికి మరణానికి మధ్య పోటీ; అనాదిగా చావుకి, అమృతమయ దివ్యతత్త్వములో నిత్య యౌవనముగా ఉండాలన్న నూతనకాంక్షకు మధ్య శ్రీమాత పరుగులు తీసింది. బాహ్యప్రపంచంలో సృజనాత్మక, విధ్వంసక శక్తుల మధ్య జరుగుచున్న సంఘర్షణ అతి క్లిష్టతరమౌతోంది. ఈ విధమైన పోటీలో లేక సంఘర్షణలో ఏ శక్తులు ప్రథమంగా గమ్యము చేరుతయో? వ్యతిరేకశక్తులు, దివ్యశక్తికి విరుద్ధశక్తులు, ప్రాణికశక్తులు కుప్ప

I am always seated in your heart,
consciously living in you.

The Mother

తెప్పలుగా భూమిపై దాడిచేస్తున్నాయి. అదే సమయంలో నూతనము, పరమోన్నతము, అతిశక్తివంతము అగు అధ్యాత్మికశక్తి కూడ భూమిపై నూతనజీవితమును తీసికొనివచ్చుటకు అవతరించింది.

1973 సంవత్సరము నవంబరు నెల మధ్యలో శ్రీమాత ఆరోగ్యపరిస్థితి ఆందోళన కలిగించింది. ఆమె అతితక్కువ ఆహారము తీసికొనుచుండెను. గుండె బలహీనమాయెను. ఆమె తన సేవకులను పదేపదే ప్రక్కమీదనుండి లేవదీయవలసినదని కోరెడిది. అందువలన ఆమెకు కొంత ఉపశాంతి కలుగుచుండెను. 17-11-1973 మధ్యాహ్నము ఆమె తిరిగి తనను లేవతీయుడని కోరినది. కాని ఆమె శరీరపరిస్థితి అతిక్లిష్టముగ (extremely critical) నుండెను. ఊపిరిపీల్చుట చాలా కష్టమైంది. డాక్టరు సన్యాల్ ఆమె నాడి పడిపోయిన విషయం తెలిసికొని ఆమె గుండెను మర్దనం చేశాడు. కాని శ్రీమాత భౌతికజీవితము అవసానమునకు చేరింది. సాయంత్రం గం. 7.25 లకు ఆమె తన భౌతికకాయమును త్యజించింది.

భౌతికంగా ఆమె మనకిక లేరు. కాని ఆమె కార్యమును నెరవేర్చుటకు ఆమె శిష్యులు సంసిద్ధులై యున్నారు. ఆమె సూక్ష్మశరీరంలో దివ్యచేతనాస్థరంలో భూకక్ష్యలోనే ఉంటూ సాధకులకు, భక్తులకు చేయూత నందిస్తూనే ఉన్నారు.

ఒక నూతనజాతి ఆవిష్కరణానికి, భౌతికజీవనాన్ని దివ్యజీవనంగా పరిణమింపజేయడానికి బీజం పడింది. శ్రీమాతారవిందుల తపః ఫలితంగా ఈ సమయంలో మనం ఈ భూమి మీద బ్రతుకుతున్నామంటే తెలిసో తెలియకో ఒక మహాప్రస్థానంలో పథికులుగా మనం కూడా పాత్రను వహిస్తున్నాం అన మాట. 1958 లో సాధకుల నుద్దేశించి శ్రీమాత అన్న మాటలు.

వాతావరణంలో అతిమానస పదార్థము

"నేను మీకు చెప్తున్నాను – ఈ సమయంలో ఈ భూమిమీద నివసిస్తూ మీరు పీల్చే గాలి ద్వారా భూవాతావరణంలో వ్యాపించి వున్న దివ్యచైతన్య పదా

ర్థాన్ని మీకు తెలియకుండానే మీరు పీల్చుకుంటున్నారు. అభివ్యక్తం కాబోయే (దివ్యజీవనం) దానికోసం సకాలంలో నిశ్చయాత్మకమైన ముందడుగు వేయటానికి మిమ్ములను ఇది సంసిద్ధం చేస్తోంది"

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

సమాచార పత్రం

శ్రీమాత 125 వ జన్మదినమును పురస్కరించుకొని శ్రీమాత వర్ణచిత్రము, శ్రీఅరవిందుల సందేశములతో కూడిన Page mark-cum-Pocket Calendar ను ఈ సంచికతో అందజేస్తున్నాము. అదనపు కాపీలు రు॥ 2.00 చొప్పున (8 కార్డులకు రు॥ 5.00 పోస్టేజీ) సొసైటీ ఆఫీసునుంచి లభ్యములు.

17 నవంబరు 2002 నాడు శ్రీమాత సమాధి దినము ఆశ్రమంలో జరుపబడినది. శ్రీమాత మందిర దర్శనము ఉదయం 4 గంటలకు మొదలైనది. 6 గం॥ లకు సమాధి వద్ద ధ్యానము. ఆనాటి సందేశము:

There is no one for whom it is impossible to realise the Divine. Only, for some it will take many, many lives, whereas there are others who will do it in this very lifetime. It is a question of will. It is for you to choose.

But I must say that at the present moment conditions are particularly favourable.

The Mother

దైవసాక్షాత్కారాన్ని పొందలేని వాళ్లెవ్వరూ ఉండరు. దానికందరు అర్హులే. అయితే కొంతమందికి అది అనేక జన్మలు పట్టవచ్చు, ఇతరులు ఈ జన్మలోనే సాధించగలరు. అంతా నీ సంకల్పం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. గట్టి సంకల్పం ఉంటే

చాలు. అయితే ఒకటి మాత్రం నిజం. నేటి పరిస్థితులు మట్టుకు యిందుకు చాలా అనుకూలంగా వున్నాయి.

శ్రీమాత

సాయంకాలం ఆశ్రమక్రీడాంగణంలో గం॥ 7.25 లకు ధ్యానము.

20 నవంబరు నాడు ఉదయం గం॥ 6 లకు సమాధి వద్ద, సాయంత్రం గం॥ 7.25 లకు క్రీడాంగణంలోనూ ధ్యానము.

24 నవంబరు, 2002 సిద్ధి దినము. ఆ రోజున ఉదయం గం॥ 4 ల మొదలుగా శ్రీఅరవిందుల పవిత్రమందిర దర్శనము, గం॥ 6 లకు ధ్యానము, సాయంత్రం క్రీడాంగణంలో కవాతు ప్రదర్శనము, ఆశ్రమం బేండువాయిద్యసమ్మేళనము, ధ్యానము. నాటి సందేశము.

We are sons of God and must be even as he:
His human portion, we must grow divine.
Our life is a paradox with God for key.

(*Savitri*) Sri Aurobindo

5 డిసెంబరు నాడు శ్రీఅరవిందుల సమాధి వార్షికోత్సవము. ఉదయం గం॥ 6 లకు సమాధి వద్ద, సాయంకాలం క్రీడాంగణంలోను ధ్యానముతో జరుపబడినది. 9 డిశంబరు నాడు ఉదయం గం॥ 6 లకు సమాధి వద్ద, సాయంత్రం గం॥ 7.45 లకు ధ్యానము జరుపబడినది. ఆ నాటి సందేశము.

Sri Aurobindo came to tell the world of the beauty of the future that must be realised.

He came to give not a hope but a certitude of the splendour towards which the world moves. The world is not an unfortunte accident, it is a marvel which moves towards its expression.

The Mother

రానున్న బంగారు భవిష్యత్తును గురించి మనకు తెలుపుటకే శ్రీఅరవిందులు అరుదెంచిరి.